

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίαι » 14.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

Κάτοπτρον ἐν ᾧ καταφαίνεται τὸ ἀληθές
 ποιὸν τοῦ παρ' ἡμῖν ἀναμορφωτοῦ
 Σ. Δ. Φιλάρετου.

ΥΠΟ Κ. ΜΑΜΙΔΗ

φοιτητοῦ τῆς νομικῆς.

Κύριε Φιλάρετε.

Ἐσγάτως ἐδημοσιεύσατε παράρτημά τι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐλεγχος θεολογικῆς παραφροσύνης καὶ πολυχειρίας» ἐν τῷ προοίμῳ τοῦ ὁποίου προσπαθεῖτε ν' ἀποδείξητε ἢ μᾶλλον δογματικῶς καὶ ἄνευ ἀποδείξεως ἀποφαίνεσθαι, ὅτι τὸ παράρτημα τὸ φέρον τὴν ἐπωνυμίαν Ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Δ. Φιλάρετου ἐκδοθὲν παράρτημα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀναίρεσις ψευδολογιῶν Ἱεράς Συνόδου, «Πανόπης» καὶ ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς Σύρου» δὲν ἦτο τοῦ ὑπογεγραμμένου Κ. Μαιίδη, φοιτητοῦ τῆς νομικῆς, ἀλλὰ θεολόγων τινῶν ἐν Σύρῳ, αἵτινες συντάξαντες αὐτὸ ἀλλὰ μὴ τολμήσαντες καὶ νὰ τὸ υπογράψωσιν, ἔλαβον ἐκ τῶν τριόδων τὸν Κ. Μαιίδην, τὸν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀμαθῆ, ὃν κατέπειταν, καθὸ ἐγώϊστην καὶ βλάκα, νὰ υπογράψῃ τὸ παράρτημα ἐκεῖνο.

Ἡδὲ λοιπὸν ἐρωτᾷ ὑμᾶς ὁ ἐκ τῶν τριόδων ληφθεὶς δυστυχῆς οὗτος Κ. Μαιίδης, πότερον, ἐξετάσας καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἀληθείας τούτων ταῦτα γράφεις, ἢ ἀνεξετάστως καθ' ἀπλὴν ἐξ ὑποκειμένου σκέψιν; Φέρε δὲ ἐξετάσωμεν ἀμφοτέρω τὰ τῆς ἐρωτήσεως μέρη καὶ ἴδωμεν τὰς αὐτῶν συνεπείας. Καὶ πρῶτον ὑποθέσωμεν ὅτι μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν καὶ πληροφορίαν ἐγράψατε ταῦτα. Δὲν θὰ μᾶς ἐπιτρέψετε λοιπὸν νὰ σᾶς καλέσωμεν ψεύστην, ἀφοῦ, καὶ τοι ἐμάθετε ὅτι ἦν ἐμὸν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος παράρτημα, γράφετε ὅτι οὐκ ἦν ἐμὸν; Ἀλλὰ τὸ ψεῦδος προκειμένου περὶ κατηγορίας, κ. Φιλάρετε, εἶναι καὶ λέγεται ὕβρις, συκοφαντία, ὃ δὲ ὕβριζων καὶ συκοφαντῶν, σᾶς ἐρωτῶμεν κ. Φιλάρετε, πῶς λέγεται; Ἀλλ' ὑποθέσωμεν τὸ δεύτερον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς κατὰ τὴν ἰδίαν ὑμῶν

διαβεβαίωσιν καὶ προφορικῆν πρὸς ἐμὲ ὁμολογίαν, ὅτι δηλ. ἀνεξετάστως ταῦτα ἐγράψατε. Ἀλλ' ἔνα γράψατε ταῦτα ἀνεξετάστως θὰ ἐκάματε βεβαίως σκέψιν τινα, ἥτις σᾶς ἐπεισεν, ὅτι ἄλλος, καὶ οὐχὶ ἐγὼ, ἐγράψατε τὸ παράρτημα ἐκεῖνο· ἢ δὲ σκέψις αὐτῆ ὡς ὑμεῖς αὐτὸς μοι εἶπατε εἶναι ἢ ἐξῆς; πῶς εἶναι δυνατόν φοιτητῆς τῆς νομικῆς νὰ συζητῇ περὶ τῶν τοιούτων; Σᾶς ἐρωτῶμεν λοιπὸν ἤδη, εἶναι οὗτος λόγος ἰσχυρὸς δι' οὗ ἐν συνειδήτῃ νὰ πεισθῆτε ὅτι τὰ ὑφ' ὑμῶν γραφόμενα αἵσχη εἶναι ἀληθῆ; εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον εἰς φοιτητὴν τῆς νομικῆς τὸ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνασκευάσῃ τὰς ἡλίου φαινοτέρας παραλογίας ὑμῶν; Ἀλλ' ἔσως μοι εἴπητε ὅτι οὐδὲν ὡς περὶ τὰς τοιαύτας λεπτολογίας ἐνδιεστρίψατε, ἀλλ' ἀπλῶς ἐνομίσατε ἀρκοῦντα λόγον ὅπως πεισθῆτε ὅτι τὸ παράρτημα ἐκεῖνο δὲν ἦτο ἐμὸν, ἐπειδὴ ὁ ὑπογεγραμμένος ἦτο φοιτητῆς τῆς νομικῆς καὶ οὐχὶ θεολόγος. Ἀλλ' ἤδη σᾶς ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν, ὁ μὴ ἐξετάζων τὰ πράγματα καὶ μὴ αὐτὰ καλῶς βασιανίζων πρὸ τοῦ ἐκφράσαι περὶ αὐτῶν γνώμην ἀλλ' ἐκ μιᾶς ἀπλῶς ἐξ ὑποκειμένου ἰδέας ἐκφράζων περὶ αὐτῶν γνώμην, πῶς καλεῖται, πῶς ἄλλως, εἰμὴ ἐπιπόλαιος; Ἀλλ' ἢ ἐπιπολαιότης προκειμένου νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην περὶ τίνος, δὲν εἶναι ἐγγύτατα τῷ ψεύδει; Διότι ἂν τις μέλλων νὰ ἐκφράσῃ γνώμην περὶ τίνος δεικνύται καὶ ὁμολογεῖ ὅτι οὐδὲν ὡς φροντίζει νὰ μάθῃ ἂν ἡ γνώμη τοῦ αὐτοῦ εἶναι ψευδὴς ἢ ἀληθὴς, δὲν παρέχει ὑπόνοιαν, μᾶλλον δὲ ἠθικὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ψεύδεται συνήθως; Ὁ δὲ συνήθως ψευδόμενος πῶς ὀνομάζεται; πῶς ἄλλως εἰμὴ ψεύστης; Ἀλλ' ὁ ἐξ ἐπιπολαιότητος συνήθως ψεύστης καθιστῆμενος, προκειμένου περὶ κατηγορίας, πῶς ὀνομάζεται, κ. Φιλάρετε; πῶς ἄλλως ἢ οὐχὶ μοχθηρὸς καὶ συκοφαντῆς; διότι ὅστις, ἀποφαινόμενος περὶ τῆς ποιότητός τινος, εἰκῆ καὶ ἀνεξετάστως δογματίζει ὅτι οὗτος εἶναι κακὸς καὶ μοχθηρὸς, δὲν δεικνύει ἐκ τῆς πράξεως αὐτοῦ ταύτης ὅτι τὸ ὕβριζεν καὶ κατηγορεῖν τοὺς πάντας ἀδιακρίτως εἶναι ἐν τῶν τὰ ἡλιγὰ καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ συριστῶντων; Ὅρας οὐ, κ.

Φιλάρετε, ὅτι εἴτε τὴν μίαν εἴτε τὴν ἑτέραν τῶν ὑποθέσεων ὡς ἀληθῆ παραδεχθῶμεν, ἔχομεν τὸ αὐτὸ τελικὸν συμπέρασμα; ὅτι δηλ. ὁ ἐργάτης τοῦ παραρτήματος τοῦ ἐπιγραφομένου «Ἐλεγχος θεολογικῆς παραφροσύνης καὶ πολυχειρίας» εἶναι συκοφάντης καὶ μοχθηρὸς. Ταῦτα δὲ λέγω οὐχὶ θέλων νὰ ὑβρίσω ἀλλ' ἀπλῶς ὑπὸ λογικῆς φερόμενος ἀνάγκης.

Καταδείξαντες οἷον συμπέρασμα ἀναγκαίως προβαίνει ἐκ τῆς μετ' ἐξετάσεως ἢ καὶ ἐπιπολαίου ἀποδόσεως τοῦ προκειμένου παραρτήματος εἰς ἕτερον ἢ εἰς τὸν ὑπογεγραμμένον Κ. Μαμίδην, φέρε ἴδωμεν καὶ τί πρὸς τοῦτο σᾶς ἠνάγκασεν. Ὡς πρώτην δικαιολογητικὴν τῆς τοιαύτης ὑμῶν πράξεως βάσιν, νομίζω, τὸν ἐγωϊσμόν καὶ τὴν προσβληθεῖσαν ὑμῶν ψευδοφιλοτιμίαν. Διότι ἐνομιμάτε λίαν ἐξευτελιστικὸν δι' ὑμᾶς, τὸν κατὰ φαντασίαν τοσοῦτω μέγαν καὶ περιφανῆ φιλόσοφον καὶ θεολόγον, τὸ νὰ ζητῆ νὰ σᾶς ἀνασκευάσῃ καὶ νὰ καταδείξῃ τὸ ποῖόν ὑμῶν εἰς ταπεινὸς διετῆς φοιτητῆς, καὶ μάλιστα οὐχὶ τῆς θεολογίας ἢ τῆς φιλοσοφίας ἀλλὰ τῆς νομικῆς. Ὅποια τῇ ἀληθείᾳ ταπεινώσις δι' ὑμᾶς νὰ ἐχητε ἓνα τόσο ἐυτελῆ ἀντίπαλον!! Αὕτη καὶ μόνη ἡ ἰδέα τοσοῦτω σᾶς ἐτάραξε, ὥστε σᾶς ἔκαμε, βοηθουμένη ὑπὸ τῆς προσβληθείσης ψευδοφιλοτιμίας σας νὰ πεισθῆτε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ προσπαθῆτε νὰ πείσητε, ὅτι ἀντίπαλος ὑμῶν δὲν εἶναι ὁ ἐκ τῶν τριόδων, καθὼς ὑμεῖς τὸν ὀνομάζετε, φοιτητῆς τῆς νομικῆς, ἀλλὰ θεολόγος τις καὶ οὐ μόνον εἷς, ἀλλὰ πολλοί! Ὅποια τῇ ἀληθείᾳ τιμὴ δι' ὑμᾶς, ὅποια δόξα ἂν ἠθέλετε κατορθῶσαι καὶ ὑμεῖς νὰ πεισθῆτε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ πείσητε, ὅτι ὅλοι οἱ ἐν Σύρῳ θεολόγοι ἐδέησε νὰ συνενωθῶσιν ὅπως σᾶς ἀπαντήσωσι, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τοὶ συνενωθέντες δὲν ἐτόλμησαν νὰ σᾶς ἀπαντήσωσι κατ' εὐθείαν ἕνεκα τοῦ τρόμου, ὃν τοῖς ἐνέπνευσεν ἡ πολυμάθεια ὑμῶν, ἀλλ' ἔλαβον φοιτητὴν τινα, ὅστις ἐχρησίμευσεν ὡς γέφυρα δι' ἧς μετεβίβασθη-

σαν αἱ καθ' ὑμῶν κατηγορίαι αὐτῶν! Ἄλλὰ ὡς βλέπετε κ. Φιλάρετε, κατὰ κακὴν σας τύχην ἢ γυμνῆ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια σᾶς ἀφῆρετε τὴν κατὰ φαντασίαν ταύτην πεποιθησιν, ἀποδείξασα ὑμῖν ὅτι ἀντίπαλον ἔχετε, οὐχὶ θεολόγους, οὐς ὀνειρεύσθε, ἀλλὰ ὃν ὑμεῖς ἀνθρώπων τῶν τριόδων καλεῖτε ἦτοι τὸν Κ. Μαμίδην, φοιτητὴν τῆς νομικῆς, ὅστις λαμβάνει τὸν κόπον νὰ σᾶς διαβεβαιώσῃ ὅτι οὐδέποτε εἰ θεολόγοι ὑμῶν θὰ καταδεχθῶσι νὰ ἀπαντήσωσι πρὸς τὸ εἰδεχθῆς καὶ παράλογον ὑβρεολόγιον ὑμῶν. (Ἀκολουθεῖ).

Καὶ ἐν μειδιάμα οἴκτου εἰς τὸν συντάκτην τοῦ «Κηρύγματος».

Εἰς τὸν συντάκτην τοῦ «Κηρύγματος» ἀποκρινόμεθα ὅτι, εἰ μὲν ἀνωθεν, ἦτοι ἐκ θεοπνευστίας, ἐδιδάχθη γράφειν καὶ λαλεῖν, δίκαιον ἔχει νὰ ἐπιτιμᾷ ἡμῖν, καὶ νὰ προσάπτῃ τὸν μῶμον τοῦ ὅτι ἀνήκομεν τοῖς μαθηταῖς τοῦ ἀοιδίμου Κοραῆ. Εἰ δὲ καὶ οὗτος τὰ γράμματα ἐδιδάχθη παρὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κοραῆ, ἄς μὴ ὑβρίσῃ τὸν ἀνδρα ἐκεῖνον, εἰς ὃν πολλὰ μὲν ἡ ἀναγεννηθεῖσα πατρίς πλείστα δὲ οἱ ἐν τοῖς «Ἑλλήσιν ἐλλόγιμοι ἄνδρες» ὀφείλουσιν. Ἄλλ' ἐλησμονήσαμεν ὅτι ἡ ἀχαριστία, ἡ μαύρη ἀγνωμοσύνη, καὶ ἡ μυσαρὰ συκοφαντία εἶναι τὰ σύμβολα τῆς Σχολῆς αὐτῶν, ἀφοῦ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν σαφῶς κατεδείχθη ὑπὸ τῆς «Πανόπης» ὁ θηριωδέστατος τῶν ἀνθρώπων. «Χαλεπώτα τῶν θηρίων ἐν μὲν τοῖς ὄρεσιν ἄρκτοι καὶ λέοντες, (εἶπεν ἀρχαῖος φιλόσοφος), ἐν δὲ ταῖς πόλεσι τελῶναι καὶ σκυφοῦνται». Ἄλλ' οἰκτείροντες τὸν ἀσεβῆ τοῦτον ὑβριστὴν, τὸν λακτίσαντα καθ' ὧν καὶ παρ' ὧν ἀναξίως εὐηργετήθη, τόσω μᾶλλον, ὅσω μανθάνομεν παρ' αὐτοῦ ὅτι εἶναι πατὴρ ἀτυχοῦς θυγατρῖου, εὐχόμεθα αὐτῷ ἐπίγνωσιν ταχεῖαν, καὶ γλώσσης χαλιναγωγῆσιν, ἐφ' ὅσον φέρει περιβολὴν ἱερατικὴν, ἥτις ἔδει νὰ συνεχῆ αὐτοῦ τὸν θυμὸν καὶ νὰ κατασιγάξῃ τὴν ἐμπαθῆ καὶ ἀγρίαν ὀρυμνίαν. Ἄλλως δὲ, ἡμεῖς κατ' αὐτοῦ οὐδὲν οὐδέποτε γράψαντες, οὐδέποτε προσεδοκῶμεν ἐπιθεσιν ἐκ μέρους του, καὶ ταῦτα κληρικῶν, κήρυκος τοῦ θεοῦ λόγου, καὶ μαθητοῦ τοῦ διδάξαντος ἐν τῷ κόσμῳ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Η ΟΗΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΜΩΑΜΕΘ.

[Συνέχεια ἴδε φύλλον 501].

» Ἀφοῦ ἐθαύμασα τὸν ἐξαισίον καὶ θεῖον τῆς δημιουργίας, μετεφερέθη αἰφνης ὑπὸ θείας πνοῆς, καὶ ἐκαθέσθην ἐπὶ τῆς ρίζης ἀθανάτου κιντράας. Τὸ ὄραϊον τοῦτο δένδρον περὶ τὸν τοῦ θρόνου τοῦτου καίουσιν ἀκαταπαύστως 14 λαμπάδες, ὧν ἕκαστη ἔχει ὕψος 70 ἐτῶν δρόμου. Οἱ κλώνοι τῆς κιντράας ταύτης, ἔχουσι μῆκος μεῖζον τῆς ἀποστάσεως τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ χρησιμεύουσιν ἵνα σκιάζωσι πληθὺν ἀγγέλων, πλείονων τῶν κόκκων τῆς ἄμμου πασῶν τῶν θαλασσῶν, πάντων τῶν ποταμῶν, καὶ πάντων τῶν βυάκων. Ἐπὶ τῶν κλάδων τῆς κιντράας ταύτης κἀθηνται ἀθάνατα πτηνὰ, ἐρευνῶντα τὰς ἐξαισίας περικοπῆς τοῦ θεοῦ Κορανίου. Τὰ

φύλλα τοῦ δένδρου τούτου ὁμοιάζουσι πρὸς ὧτα ἐλέφαντος· οἱ καρποὶ του εἶνε γλυκύτεροι τοῦ γάλακτος, εἰς μόνος δὲ τούτων ἀρκεῖ νὰ θρέψῃ ἐπὶ μίαν ἡμέραν πάντα τὰ δημιουργήματα τῆς κτίσεως».

» Τέσσαρες ποταμοὶ πηγάζουσιν ἐκ τῆς τῆς ρίζης τῆς κιντράας, δύο διὰ τὸν παράδεισον καὶ δύο διὰ τὴν γῆν· οἱ τελευταῖοι οὗτοι δύο εἶναι ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης, ὧν οὐδεὶς πρὸ ἐμοῦ ἀνεκάλυψε τὰς πηγὰς.»

» Ἐνταῦθα μὲ ἐγκατέλειπεν ὁ Γαβριὴλ, διότι δὲν τῷ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ εἰσδύσῃ περικιτέρω. — Ὁ Ῥαφαὴλ τὸν ἀντεκατέστησε καὶ μὲ ὠδήγησεν εἰς τὸν θεῖον τῆς προσκυνήσεως οἶκον, ἔνθα προσέρχονται εἰς προσκύνῃσιν 70,000 ἀγγέλων πρώτης τάξεως. Οἱ αὐτοὶ δὲν προσέρχονται ποτὲ δις. Ὁ οἶκος οὗτος εἶναι ἐκτισμένος ἐξ ἐρυθρῶν ὑακίνθων (λίθων πολυτίμων), γύρωθεν δὲ φέρει λυχνίας καιούσας αἰωνίως, ὁμοιάζει δὲ ἀκριβῶς πρὸς τὸν ναὸν τῆς Μεκας, καὶ ἐὰν καταπέσῃ καθέτως ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, τοῦθ' ὅπερ δυνατὸν νὰ συμβῇ ποτε, θὰ πέσῃ ἀναγκαίως ἐπὶ

τὸ ὕδ' ἂν εἶποι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἐρογός ἐστιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως». Ὁ δὲ περὶ οὗ προκείται ταῦτα λησμονῶν, θέλει νὰ πτοήσῃ τοὺς ἄλλους διὰ τῶν ὕδρων. Ἄλλ', ὦ μακάριοι, τοῦ ἀρχηγοῦ ἡμῶν ἀλλοτριωσθέντες, καὶ ἀπὸ φιλοσφύου καὶ θεολόγου γενομένου ἀρχηγοῦ πολιτικοῦ κόμματος, ὑμεῖς περὶ τῶν ῥακῶν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν φλυαριῶν τῆς θεολογίας αὐτοῦ ἐρίζετε; Καὶ τέλος πάντων ἔχετε θάρρος, ἔλθετε νὰ ἐκπλύνητε τὸν ἀρχηγόν σας τοῦ ἀνομιματος, οὗ δράστης ἐγένετο, συκοφαντήσας τὴν θρησκείαν καὶ ἐνδύσασαν αὐτὴν ὡς μοιχαλίδαν, καὶ τὸν περιθάλλοντα αὐτὸν ἀδελφόν, ἱερομένον ἄνδρα, ὡς μοιχόν. Ἐν ὅσῳ ἕμῳς σιωπᾶτε, μάθετε ὅτι ὁ τίτλος τῶν φαυλεπιφαιούων οὐκ ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν.

Κύριε Φιλάρετε!

Ἐπειδὴ ἐν τῷ παρρηματι ὑμῶν, τῷ ἐπιγραφομένῳ «Ἐλεγχος θεολογικῆς παραφροσύνης καὶ πολυχειρίας» ἰσχυρίσθητε μετὰ θετικότητος, ὅτι τὸ ὑπ' ἐμοῦ ὑπογεγραμμένον παράρτημα δὲν ἦτο συνεταγμένον ὑπ' ἐμοῦ ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐν Σύρῳ θεολόγων, ἕνεκα τούτου δὲ μυρικός κα' ἐμοῦ καὶ τῶν θεολόγων, οὓς ὑπονοεῖτε, ἐξεστρενδονίσατε ὕδρεις. Προκαλῶ ὑμᾶς εἰς προφορικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, παρέχων εἰς ὑμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίσητε τὸν τόπον καὶ νὰ ἐκλέξητε τὰ πρόσωπα, ἅτινα ὡς μάρτυρες θὰ παρίστανται, καὶ ἐὰν μὲν ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς συζήτησεως ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις πρὸς σύνταξιν τούτου, τότε θὰ ἔχητε τὸ δικαίωμα νὰ ἰσχυρίσθητε ὅτι ἰσχυρίσθητε, εἰ δὲ τοῦναντίον ἀποδειχθῇ ὅτι ἐγὼ ἔχω τὰς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένας δυνάμεις, τότε καὶ ὑμεῖς δὲν θὰ ἀρνήθητε εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς θεωρῶμεν ὡς συκοφάντην καὶ ἀνάξιον πάσης περαιτέρω ἀπαντήσεως.

K. ΜΑΜΙΑΔΗΣ

φαιτητῆς τῆς νομικῆς.

Σ. Σ. Π. Ὡς ἀπάντησιν ὅτι τὸν κρατᾷ βήχας, ἢ τὸ, ἐγὼ δὲ ἀκομψός εἰμι εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον!

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀστυνόμον Ἐρμουπόλεως.

Κύριε Ἀστυνόμε, μεγάλα παράπονα γίνονται παρὰ πολλῶν συμπολιτῶν μας περὶ τοῦ ἀτάκτου φωτισμοῦ

τοῦ ναοῦ τῆς Μέκας· τὸ πρῆγμα εἶναι περίεργον ἀλλὰ ἀληθές. »
 »Μόλις ἔθεσα τὸν πόδα μου εἰς τὸν οἶκον τῆς προσκυνησεως, εἰς ἄγγελος μοὶ προσέφερε τρία κύπελα, τὸ πρῶτον ἦτο πλήρες οἴνου, τὸ δεύτερον γάλακτος, τὸ τρίτον μέλιτος. Ἐξελεξα τὸ περιέγον τὸ γάλα· ἀμέσως δὲ φωνὴ ἰσχυρὰ, ὅσον δεκα βρονταί, εἶπε τάδε· «ὦ Μωάμεθ, κλιῶς ἐπαξῆς, ἐκκλέξας τὸ γάλα, διότι ἐὰν ἐπινης τὸν οἶνον, τὸ ἔθνος σου θὰ ἠφάνιζετο ἐν τῇ δυστυχίᾳ.»

»Νέον ὄραμα ἐθάμβωσε τοὺς ὀφθαλμοῦς μου· ὁ ἄγγελος μὲ ὠδήγησε, ταχύτερον ἢ ὅσον ὁ νοῦς δύναται νὰ φαντασθῇ διὰ μέσου δύο θαλασσῶν πυρᾶς, καὶ τρίτης, μελιτικής ὡς τὴν νύκτα, ἐκτάσεως μεγίστης· μετὰ ταῦτα εὐρέθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Φοίτην κατέλαβε πάσας τὰς αἰσθήσεις μου, ὅτε φωνὴ τρομακτικωτέρη τῆς τῶν μανιωδῶς συντριβομένων ἐπὶ τῶν βράχων κυμάτων, μοὶ εἶπε· «Χώρει Μωάμεθ, πλησιάσον τὸν ἔνδοξον θρόνον.»

»Ἐπίκουσα, καὶ ἀνέγνωσα εἰς τινα τοῦ θρόνου πλευρᾶν πᾶς λέξεσι ταύτας· «Ὁὐκ εἰσὶν ἕτεροι θεοὶ πληρῶν τοῦ ἀ-

τῆς πόλεώς μας, ὅθεν φροντίσατε ὅπως οὗτος ἐνεργεῖται τοῦ λοιποῦ συμφώνως μὲ τοὺς προκηρυθέντας ὄρους, ἄλλως κρατεῖτε σημειώσιν τῶν καθ' ἑκάστην ἐσπέραν μὴ ἀναπτομένων φανῶν, ὅταν ὑπάρχη Σελήνη, ὅπως ἀραιρεθῶσιν οὗτοι παρ' οἴου δῆποτε ἐργολάβου εἰς οὗ τὸ ὄνομα ἐγκριθῶσι, διότι ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης θέλει προκύβει σπουδαῖον ὄφελος τῷ δήμῳ, ἐὰν ὑμεῖς ἐνεργήσητε ἀμέσως.

Ἐὰν ἡ παρούσα μου δὲν εἰσακουσθῇ θέλω ἐνεργήσαι τὰ δεόντα.

Ἐν Σύρῳ τῇ 22 Ἰανουαρίου 1879.

* *

Ὁ Ἰούλιος Γρεβύ.

Ὁ νέος πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας κατὰγεται ἐξ ἀρρανεστάτων γονέων, ὅπως πολλοὶ πρόεδροι τῆς πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀμερικανικῆς δημοκρατίας. Υἱὸς ἀπλῶν γεωργῶν ἐγεννήθη ὁ Ἰούλιος Γρεβύ ἐν ἔτει 1813, ὅτε ὁ Ναπολεὼν ὁ πρῶτος εὐρίσκατο περὶ τὴν δύσιν τοῦ πολιτικοῦ του βίου. Αἱ πρῶται σπουδαί του ἦσαν ταπεινὰ καὶ ἐσπούδαζεν εἰσέτι ἐν Παισιόσις τὴν νομικὴν, ὅτε ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις ἡ ἐκδιώξασα τοὺς πρεσβυτέρους Βουρβόνους. Ἄλλ' ὁ Γρεβύ ἠδυνήθη εἶτα νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο εὐγλώττως ἐπὶ τῶν πολιτικῶν μᾶλλον δικῶν. Ἐπὶ Λουδοβίκου Φιλίππου, οὐδὲν ἐνεργὸν μέρος ἔλαβεν ἐν τῇ πολιτικῇ, ἀλλὰ δημοκρατικῶς ὦν τὸ φρόνημα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἠγωνίζετο διαδίδων τὰς ιδέας αὐτῆς. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1848 ἀνέδειξεν αὐτὸν πληρεξούσιον ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει τῆς γεννητηρίας αὐτοῦ χώρας, ἢν ἀντεπροσώπευσε μετὰ πολλῆς ἀξιοπροπέιαις ἀμα καὶ μετριοπαθείας, ἐκλεγθεὶς διὰ τοῦτο ἀντιπρόεδρος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ μέλος τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπεζητεῖτο ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας καὶ ὁ Γρεβύ ὑπεστήριξεν εὐγλώττως, ὅπως ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνατίθηται εἰς πολίτην λαμβάνοντα τὸν τίτλον τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκλεγόμενον διὰ μυστικῆς ψυφοφορίας ἐπ' ἀόριστον χρόνον καὶ ὡς ἐκ τούτου δυνάμενον ἐν πάσῃ ὥρᾳ ν' ἀποστερηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου. Ἄλλ' ἡ πρότασις ἐκείνη ἀπερρίφθη τότε διὰ με-

ληθοῦς Θεοῦ καὶ τοῦ Μωάμεθ τοῦ προφήτου του». Συγχρόνως ὁ Θεὸς ἐπέθηκε τὴν δεξιάν του χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους μου καὶ τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τοῦ ὤμου μου. Ἦγος οὗ ἠθάθη καθ' ὅλον μου τὸ σῶμα, καὶ ἐπάγωσα μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων μου. Εὐτυχῶς, τὴν κατάστασιν ταύτην τοῦ ἀλλοῦ, ἐπικολούθησεν ἀνεκφραστός ἡδονῆ, ἀγνωστος τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἦτις κατεμέθεσε τὴν ψυχὴν μου.»

»Μετὰ τὰς περιηγήσεις ταύτας, ἐπὶ πολὺ συνδιελέχθην οἰκείῳ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς μοὶ ὑπηγόρευσε τὰς ἐντολάς, ἀς θέλετε εὐρῆ ἐν τῷ Κορανίῳ· μετὰ δὲ ταῦτα μοὶ παρήγγειλεν ὅπως σᾶς παροτρύνω νὰ τηρήσητε διὰ τῶν ὄπλων καὶ τοῦ αἵματος τὴν ἰσρὰν θρησκείαν, ἢν ἴδρυσαν.

»Μετὰ τὸ πέρας τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ συνδιαλέξεως ἐπορεύθη πρὸς τὸν Γαβριήλ. Οὗτος ἀνέπτυξε τὰ 140 ζεύγη τῶν πτερυγῶν του, λαμπρῶν ὡς ὁ ἥλιος, καὶ κατήλθωκεν τοὺς ἐπτὰ οὐρανοὺς, ἐπέχοντες εἰς ἕκαστον βῆμα τὴν πρῶτην μας, ἕνεκα τῶν συναυλιῶν τῶν οὐρανίων πνευμάτων, ψαλλόντων ἡμῖν ἐγκώμια.

(Ἀκολουθεῖ).

γάλλης πλειονοψηφίας και ούτως εξελέχθη πρόεδρος της δημοκρατίας ο Ναπολέων Γ', οστις διά προξενικόπρηματος είτα άνηγορεύθη αυτοκράτωρ της Γαλλίας. 'Επί της αυτοκρατορίας του Ναπολέοντος ο Γρεβύ είσήλθεν εκ νέου εις τόν ιδιωτικόν βίον και παρέμεινεν εν αυτώ επί πολύ μέχρι των παραμονών του γαλλο-γερμανικού πολέμου, οτε εξελέχθη βουλευτής της έπαρχίας του διαμαρτυρηθείς μετά του Θιέρσου κατά του άφρονος εκείνου πολέμου. Μετά την ανακήρυξιν της νέας δημοκρατίας έλαθε πάλιν ενεργόν μέρος εν τη πολιτικη, ονομασθείς πρόεδρος της έθνοσυνελεύσεως και είτα πολλάκις πρόεδρος της βουλής.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Αί δημοτικά άρχαι Έβρουπόλεως και Σύρου προς εκτέλεσιν του από 27 Νοεμβρίου π. ε. υπό στοιχ. ΨΙΣΤ' νόμου έδηλοποίησαν, οτι εντός 30 ήμερών, ήτοι από της 20 ισταμένου μέχρι της 19 του προσεχούς μηνός, όρειλουσι πάντες οι έν τοις δήμοις τούτοις εγκαταστημένοι, είτε άνήκουσιν εις τούς δήμους τούτους, είτε εις άλλους δήμους του Κράτους, να δηλώσωσι τά άρρενα μέλη της οικογενείας των, τά άγοντα ήλικίαν από της γεννήσεως μέχρι του 40 έτους συμπεριλαμβανομένου. Βεβαίως θα σπεύσωσι πάντες να εκπληρώσωσι την υποχρέωσιν ταύτην, καθόσον ουδεις, μη έγγεγραμμένος έν τω συνταχθισμένω μητρώω των άρρέων δύναται να διορισθῃ εις δημοσίαν ή δημοτικην υπηρεσίαν πας δε έν τοιαύτη διατελών πράττει αυτοδικαίως. 'Οσαύτως δέν δύναται να ή ούτε εκλογεύς ούτε εκλέξιμος. 'Ο άποκρίκην ποιήν 30—300 δραχ. ο δε σημειών μειζονα ή ελάσσονα ήλικίαν με χρηματικήν ποιήν 20—200 δραχμῶν.

— 'Ο παρ' ήμιν αξιόλογος δικηγόρος κ. ΚΩΝΝΗΣ ΔΑΒ-ΣΟΠΟΥΛΟΣ ένυμφευσή την παρεθούσαν Κυριακήν μετά της επεράστου και διά πολλών χαρίτων πεπρωκισμένης συμπολίτιδος ήμῶν κ. ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ Μ. ΒΕΖΕΡΗ. Συγγαίροντες τοις νεονύμφου επί ταύτη τη αίσία αυτών ένώσει ευχόμεθα αυταί: βιον μακρόν, καλλιπαίδα και πάσης ευδαιμονίας μεστόν. Παράνυμφος έγένητο, κατ' έντολήν του έν 'Ρωσία κ. Θεμ. Πετροκοκκίνου, ο κ. Σ. Κορέσης, έμπορομεσίτης, οστις έξεπλήρωσεν αξιοπρεπέσταστα την ανατεθειμένην αυτώ έν τολήν. Διά κατά κοινήν των φίλων του παράκλησιν, ευχόμεθα αυτώ ένα όσον τάχο: από παρονύμφου γέννηται και ούτος νυμφίος, καθόσον ικανούς έως τόρα γάμους προήγαγεν εις περας.

— Την παρεθούσαν Παρασκευήν έτελέσθησαν οι γάμοι της δημοδιδασκαλίσσης κ. ΜΑΡΙΓΩΣ, θυγατρὸς Δαζάρου Σαμβράκη, προσβυτέρου της πόλεως μας, μετά του συμπολίτου αυτης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΔΑΜΕΡΑ, έμποροπλιάρχου. Τοις νεονύμφου ευχόμεθα βιον ευδαιμονα και μακάριον.

— Εις την ένταύθα Νομαρχίαν έστάλη έγγραφον της Συνόδου, δι' ου διατάσσεται ή αποπομπή εις τας οικείας μοναχας, των μοναχῶν εκείνων, οστινες διαμένουσιν έν ταις πόλεσιν, άνευ άνεγνωρισμένης υπηρεσίας. Δέν άμφισβάλλομεν οτι ο κ. Νομαρχης θα σπεύσῃ εις την εφαρμογήν του μέτρου τούτου μετά δραστηριότητος και άμεροληψίας, καταστρέφων ιδίως την καλογηρικην φωλεάν έν τη άγια Παρασκευη, ήτις είναι στήγμα τωόντι εις την άλλως σεβαστήν μνήμην του μακαρίτου Δυκούργου. Είναι δύσκολος ή έρώτησις, τί θέλουν εκεί επάνω οι ψευδομοναχοί εκείνοι, με τον παχύσαρκον εκείνον ήγούμενον(?). 'Ημείς ούδέν πιστεύομεν εκ των άδομένων, νομίζομεν όμως οτι πρέπει συμφώνως με τον Νόμον να εκλειψῃ Μονή μη άνεγνωρισμένη, και διωχθῶσιν εκείθεν άγύστα και

ο κνηροί, κρύπτοντες την άγυρτότητα και οκνηρίαν αυτών υπό τὸ βάσον του καλογήρου. (Αναγέννησις).

— Ένός άτόπου δοθέντος μυρία έπακολουθεῖ. Τὸ ύπουργεῖον των Έκκλησιαστικῶν επιτρέψαν να εκχωρηθῇ ύδωρ εκ του ύδραγωγείου του έν Τήνω Ναού της Ευαγγελιστρίας, τῷ πολίτη Βορκαρότῳ, άντι δραχ. 40 κατ' έτος, ήδη ανάγκη να παραχωρηθῇ τοιοῦτον και τῷ Π. Καρδομίτῃ, 100 δραχμῶν δι' όμοίαν παραχώρησιν προσενηκόντι έτησίως. 'Αλλ' ανάγκη να έχῃ έν ύψει, οτι όταν τὸ ύδωρ του Ναού διατεθῇ ύπερ ιδιωτῶν ούτως, μέλλουσι να διψήσωσιν οι κάτοικοι Τήνου, οτινες έν καιρῷ θερού: πάσχουσιν εκ λειψυδρίας. Πρίν λοιπόν μάθῃ αἴτησις ή Κυβέρνησις οτι οι διψήσαντες ήμεραν τινα διά των σκαπανῶν κατὰστρεψαν τὸ ύδραγωγεῖον τούτο, ανάγκη να άπαγορευθῇ την τοιαύτην του ύδατος διανέρησιν, του κοινοῦ αγαθοῦ επιμελομένη.

— 'Ο Βασιλεύς ήμῶν Γεώργιος έπεσκέφθη την παρεθούσαν Πέμπτην περι την 4 1/2 ὡραν μ. μ. τον προσβυτην της Γαλλίας κ. Τισσοτ. 'Η επίσκεψις αυτη θεωρητέα κατά πρώτον λόγον ώς εκφρασις ευγνωμοσύνης του ελληνικού Έθνους, ου άντιπρόσωπος τυγχάνει ή Α. Μ., προς τὸ Γαλλικόν, τὸ όποιον οικεία βουλήσει και υπό ευγενούς αισθήματος έμπορούμενον ανέλαβε και υποστηρίξει την δικερύθμισιν του ελληνικού ζητήματος: κατά δεύτερον δε λόγον τιμῆ εκτακτος προς τον κ. Τισσοτ εκ μερους της Α. Μ. διά την προθυμίαν μεθ' ής εκτελεῖ τας αποφάσεις της κυβερνήσεως του τας σχετικὰς προς τὸ ελληνικόν ζήτημα.

— 'Η μεγάλη του Χριστου έν Κωνσταντινουπόλει εκκλησία πληροφορηθεῖσα την υπό της ιεράς συνόδου εκδοσιν της εγκυκλίου κατά των αίρετικῶν δοξασίῶν του Μακράκη, δι' εγκυκλίου γράμματος του πατριάρχου 'Ιωακείμ προς τὸ ορθόδοξον χριστιανικόν πλήρωμα, προτρέπει και παραινει εις αυτό ν' αποφεύγῃ τους κακοδοξούντας, ών αι έτεροδιδασκαλίας ου μόνον σκάνδαλα προσενόσιν εις την κοινωνίαν, αλλά και την προς τον πλοσιον χριστιανικην αγάπην συνταρρασουσι.

— Εκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουσιν, οτι ο μέγας βεζύρης και ο ύπουργός των έξωτερικῶν Καραθεοδωρῆς πασάς ύποβλέπονται υπό των Τούρκων και σχεδόν απόλεσαν την έμπιστοσύνην του Σουλτάνου. 'Εν Κωνσταντινουπόλει φοβούνται, οτι οι 'Ρώσοι παρασκευάζονται όπως καταστήσωσι μακρατέραν την έν Βουλγαρία και 'Ρουμυλία κατοχήν. Τούτο έννοουσι καλῶς οι 'Αγγλοι και εργάζονται, όπως ματαιώσωσι παν σχεδιον ρωσικόν, προτρεπόντες τον Σουλτάνον να συμβιβασθῇ μετά της Αυστρίας και να λύσῃ εγκαίρως όλα τα εκκρεμῆ ζητήματα. 'Ο δε προσβυτης της Γαλλίας Φουρνιέ πιέζει ισχυρῶς τον Σουλτάνον και τους ύπουργούς αυτου, να λύσωσι ταχέως τὸ ελληνικόν ζήτημα κατά τα έν Βερολίνω γεγραμμένα. 'Ο κ. Φουρνιέ λέγεται οτι μετεχειρίσθη προς τον Καραθεοδωρῆν γλώσσαν δριμελίαν και επιτακτικην, επιλέγων καθαρῶς και δεδηλωμένως, οτι ή Γαλλία ούδεμίαν άλλην θα αποδεχθῇ λύσιν ή την έν τη συνθήκη του Βερολίνου αναφερομένην. Οι λόγοι και αι παραστάσεις του άντιπροσώπου της Γαλλίας: ένεποίησαν βαθείαν έντύπωσιν, ή δε ὄθωμανική κυβέρνησις έφάνῃ ταραττομένη και συλλογιζομένη πολύ. (Παλιγγενεσία).

ΑΘΗΝΑΙ 22/3 Φεβρουαρίου. — 'Ο Βαδικτικῶν έπερορτίσθη υπό του Γρεβύ σχηματίσαι νέον 'Υπουργεῖον, αποσυρθέντος του Δουφῶρ. — Του βασιλέως της Ζουλου έν 'Αφρικῆ απορρίψαντος τας προτάσεις του 'Αγγλικου τελεσιγράφου, τα 'Αγγλικά στρατεύματα είσήλθον εις την χώραν αυτου και ήρξαντο των έγθροπραξιῶν. — Ένεργεῖται καταβάλλοντας περίξ Πρεβεζης, όπως οι 'Αλβανοί προβῶσιν εις διαδηλώσεις κατά ένώτεως αυτων μετ' Ελλάδος.